

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

HISTORIAE EC||CLESIASTICAE PARS || PRIMA, QVA CONTI-||NENTVR ||
Eusebij cognomento Pamphili Cæsareæ Palæ-||stinæ Episcopi lib. 10.||
Eiusdem de vita Constantini magni lib. 4.|| Oratio Constantini magni ad
sanctoru[m] cœtu[m].|| Oratio eiusdem Eusebij in laudem Constanti-||ni
magni ad trigesimum ...

Christopherson, John

[Köln], 1569

De Nicolao, & de iis qui ab eo nominantur. Cap. XXIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29861

EVSEBII HISTORIAE

De Nicolao, & de iis qui ab eo nominantur.

CAP. XXIII.

PAulo post hæresis, Nicolaitarum nomine nuncupata, exoritur: quæ ad valde exiguum tempus duravit. Cuius quidem habetur mētio apud Ioannem in sua Apocalypsi. Isti hæretici Nicolauū, vnū ex diaconis, qui ab apostolis ad curā egentium suscipiendā, vnā cū Stephano deligebatur, suæ sectæ auctore fuisse iactabant. Clemens porro Alexandrinus in tertio libro *Σωματων*, ista de eo ad verbum narrat. Hic cū uxorem haberet facie honesta & liberali, post seruatoris ascensum ab Apostolis zelotypiæ infimulatus, eam in medium productam cuiq; cupienti ducendam permisit. Atq; illi dicto, carne nempe abuti oportere, hæretici hoc ipsorum factū congruere asseuerant. Qui igitur hanc sectam sequuntur, illud tum factum Nicolai, tum dictum, quod temere & inconsideratè exciderat, imitantes, impudēter nefario stupro se polluant. De Nicolao autem sic ipse equidem accepi, cum nulla alia muliere omnino vsus, præter illam, quam habuit in matrimonio. Ex cuius liberis, filias quidem ad extremā senectutē virgines permansisse, filiū autem vitam purā & nulla labis cōtagione aspersam traduxisse audiui. Quæ cum ita se habeant, vxoris suæ publicatio, quæ propter zelotypiæ crimen illi obiectum in media apostolorū frequentia facta sit, magnam libidinis aspersionem & cōtemptum declarat. Quin etiam eius continentia in voluptatum depulsione (ad quas cōquiritas plerique nimio studio incitabantur) perspicuè docebat, carne abuti oportere, quò eius refrenetur libido. Non enim credo secundum domini mandatum, duobus dominis inferuire voluit, voluptati, & domino Seruatori. Fertur etiam Matthiam sic docuisse, cum carne conflegendum, eaq; ad cohibendam libidinem abutendum: neque quicquam concedendum ad illius voluptatē: animam autem fidei & cognitionis tanquam nutrimētis augendam. Verum de illis, qui temporibus hisce à nobis oratione percursis, veritatē supplātare, eamq; suo debito fraudare premio aggressi sunt, (qui plane dicto citius omnino extincti euauerunt) satis multa diximus.

De Apo-

Apoc. 2.
Act. 6.
Cle. fol.
173. lin.
venult.